

NO PAGUEM EL SEU DEUTE

Que es foti la TROIKA! FEM-LOS FORA!

Manifest

41.640 persones desnonades, 44.890 acomiadades, 1.648.200 aturades, un terç de la població en situació de pobresa, 200.000 treballadores de la llar sense drets, més de 2.000 persones migrades als CIE's,... i la llista és llarga, molt llarga per a la societat catalana. Però en els propers mesos només sentirem parlar d'ajustament pressupostari, de reestructuració de l'administració pública, de dèficit, deute, sanejament, rescat... N'estem fartes!

Una vegada més, des dels moviments socials, plataformes unitàries, entitats veïnals, col·lectius i sindicats; en definitiva, nosaltres, totes juntes, diem prou a les seves retallades, a la seva austeritat i a les seves reestructuracions. I ho diem a les persones que estan a la Generalitat i que volen aprovar, de nou, uns pressupostos d'injustícies i de retallades; ho diem al Govern espanyol, que ens vol fer pagar el seu deute i el de les seves multinacionals; i ho diem a la Merkel i a la Unió Europea; que nosaltres no som culpables de la seva crisi sinó simplement som les seves víctimes.

I és per això que des de fa mesos que estem treballant per canviar aquesta situació; ho fem denunciant dia rere dia les injustícies dels CIE's, ho fem lluitant contra el Fraking arreu del territori català, ho fem denunciant la reforma de l'avortament, ho fem aturant els desnonaments i alliberant nous espais per a persones desnonades - no hem d'oblidar que avui en dia l'obra social de la PAH ja té 7 edificis alliberats a la CAC-, però també ho fem als centres escolars i sanitaris, en el cas de les tancades als

hospitals del passat Nadal, les dormides del 25 d'abril a les escoles catalanes o les ocupacions dels rectorats de la UAB i de la UB aquest mes de maig.

Però avui ho fem tothom unit, ho fem a través de la campanya "Aturem els pressupostos antisocials. Juntes podem!" i ho fem nosaltres perquè sabem que els pressupostos no són simplement xifres inabastables, sinó que són les nostres condicions de vida, són la nostra salut, la nostra educació, la nostra cultura. Perquè mentre retallen 4.400 milions d'euros en els nostres drets, el Govern espanyol es gastarà aquest 2013 més de 3 milions d'euros en material d'antidisturbis, com el que van utilitzar per buidar un ull a l'Ester Quintana el passat 14 de novembre. Perquè el deute no és nostre, perquè la crisi no és culpa nostra; ha arribat l'hora d'alçar-nos i respondre, respondre cada dia, des dels carrers i les places, des dels llocs de feina, des dels centres educatius i sanitaris, des de la cultura... des de tots els espais possibles. Perquè només si ho fem juntes, podrem.

Estem fartes de sentir que no hi ha diners, que no hi ha alternatives, i que tot plegat és una mena de fatalitat bíblica; no. El que s'ha ensorrat és un model econòmic parasitari, depredador i insostenible. És per això que el sistema capitalista, representat per la UE, pel Govern espanyol o per la Generalitat de Catalunya, ens vol fer pagar el seu deute, però ho tenim clar, nosaltres: s'ha acabat pagar el beure a la Troika, s'ha acabat pagar el seu deute!

Tampoc perdem la memòria, a l'estiu de 2011, d'esquenes al poble i amb el suport dels nostres actuals governants, fou aprovada una reforma constitucional que donava prioritat al pagament del deute financer per damunt de qualsevol altra

partida pressupostària. Avui som aquí per dir que les nostres vides valen molt més que els seus beneficis, siguin de La Caixa, Telefónica o Agbar. I seguim tibant el fil, no podem oblidar tampoc els 26.000 milions d'euros frau de fiscal estimat arreu dels Països Catalans. Quants llits d'hospital tancats representa tot plegat? Quantes beques universitàries? Quantes ajudes socials o quantes inversions públiques? I tant que hi ha diners! El que manca és la voluntat política d'anar a buscar-los allà on són. Cal destruir el frau fiscal, recuperar l'impost de successions i fer que pagui més qui més té!

I és que d'això va el debat pressupostari: del conflicte d'interessos entre les necessitats de la majoria social i els privilegis de poca gent. El seu deute contra els nostres drets, els seus beneficis contra la nostra sanitat, educació, cultura o pensions. Però si es pensaven que claudicariem, una vegada més s'han equivocat. Perquè n'estem fartes, perquè hem perdut la por i perquè juntes podem!

I és per això que avui tampoc volem oblidar les companyes i companys de la PAH, que en les darreres setmanes han estat jutjades i jutjats per defensar el dret a l'habitatge a Sabadell i a Vic, els estudiants represaliats a les universitats catalanes per defensar un ensenyament públic i de qualitat, a les persones imputades per defensar els nostres drets en les darreres vagues generals i a totes les que, com l'Ester, han patit la brutalitat policial en els darrers mesos. Perquè no seran ni les seves piloteres ni les seves porres les que ens faran callar.

Som aquí per rebutjar els pressupostos antisocials que s'estan anunciant i el xantatge que ens estan fent al seu voltant. No acceptem cap retallada en educació, sanitat, prestacions socials... No admitem reduccions de llocs de treball, pèrdues salarials, desregulacions i deteriorament de les condicions laborals... No admitem l'espoli de les empreses i serveis públics. No admitem la pobresa, les desigualtats, ni la destrucció del nostre entorn a còpia de

fracking, privatitzacions de l'espai públic o projectes de l'estil d'Eurovegas. No volem ser una maquila del sud d'Europa!

Hi ha un altre camí possible. Un camí que passa per plantar cara: a Madrid i als dictats de la troika, sí. Però igualment als poders financers, als lobbys i als grans rendistes de casa nostra. És una alternativa que passa per no pagar el seu deute i la seva crisi.

Tenim força raons per no confiar en la bona disposició del Govern, ni en la gosadia d'aquest Parlament. No faltarà qui us dirà que, en aquestes condicions, no hi ha res a fer. No els escolteu. A una determinada edat es té present que Franco va morir al llit, però la seva dictadura va morir al carrer. Els més joves ja heu vist un 11 de setembre que ha remogut les plaques tectòniques del règim heretat de la transició. Fins i tot l'actual configuració de forces polítiques porta la petja de l'última vaga general. Des d'una mobilització social sostinguda podem canviar moltes coses, generar alternatives, modificar profundament el panorama polític, permetre el sorgiment de nous subjectes... Aquesta lluita només comença. Hi tornarem. Els pressupostos de 2013 no seran un tràmit, ni un arranament a esquenes del poble. Hi tornarem.

La primera condició de qualsevol avenç, però, és la nostra unitat. Juntes i junts podem. Això no és un eslògan per concloure una manifestació: és una presa de consciència. No hem vingut a fer retòrica, sinó a escriure la nostra pròpia història, a prendre les regnes del nostre destí.

**Aturarem els pressupostos
antisocials!**

**Coratge! La dignitat vencerà!
Juntes guanyarem!**